ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 Μαρτίου 1919
Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου
Αν. ἡλ. ὥρ 6 λ. 01
Δύσ. 6 λ. 51

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 260 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | *Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα :* Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἡμέρα εὐλογημένη. Ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐθνικὴ ψυχή, καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ Ἑλληνικὸν σκάφος ἐκλυδωνίζετο μέσα εἰς τρικυμιώδη κύματα κινδυνεῦον νὰ καταποντισθῇ εὕρισκε τὴν παραμυθίαν εἰς τὰ κλέη τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἤντλει ἐξ αὐτῶν νέας δυνάμεις καὶ ἀδάμαστος ἐστρέφετο πρὸς τὰ ἐμπρός, πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρός, πρὸς τὸν φάρον τῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς Φυλῆς, τὸν ὁποῖον ἔστησαν ἄσβεστον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Πανελλήνων οἱ ἥρωες τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Διότι ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης τῆς Πανεθνικῆς Ἀναστάσεως ἐπολέμησαν οἱ γίγαντες τοῦ 21, καὶ ὑπὲρ ταύτης ὑπέστησαν θυσίας ἀνυπολογίστους.

Καὶ ἡ ἰδέα αὕτη μεταδιδομένη ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν διετήρει ἄσβεστον τὸν πατριωτισμὸν παντὸς Ἕλληνος δούλου καὶ ἐλευθέρου ἡ δὲ Ἑλλάς, ἡ μικρὰ τφόντι Ἐλευθέρα Ἑλλάς, δὲν ἔπαυσε τρέφουσα τὰ ὑψιπετέστερα καὶ μεγαλειώδη ὄνειρα ὅσα οὐδεὶς ἄλλος λαός.

Διότι ἦτο μεγάλη ἡ ἐθνικὴ κληρονομία, μεγάλη ἡ ἀποστολὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὸ λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαύρας δὲν ὑψώθη διὰ νὰ σκιάσῃ μόνον τὴν μικρὰν γωνίαν ἡ ὁποία ἀνεπήδησεν ἐλευθέρα ἐκ τοῦ αἵματος τῶν γιγάντων τῆς ἐπικῆς ἐκείνης ἐποχῆς, ἀλλὰ προορίζετο νὰ περιλάβῃ ὑπὸ τὰς πτυχὰς αὐτοῦ σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν. Ἦτο τὸ Σύμβολον τῆς ἐλευθερίας ἀπαξάπαντος τοῦ Ἔθνους.

Ἡ φωνὴ τοῦ Ἐπισκόπου Πατρῶν Γερμανοῦ, εὐλογοῦντος τὰ ὅπλα τῶν Ἑλλήνων καὶ καλοῦντος τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν κατὰ τῶν τυράννων ἀγῶνα, εἶνε φωνὴ ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τοὺς Πανέλληνας ὄχι μόνον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀλλὰ ὅλων τῶν μετέπειτα γεννεῶν μέχρι τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀπελευθερώσεως καὶ ἀποκαταστάσεως τῆς Φυλῆς μας.

Ἡ 25 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους ὑπεμίμνησκεν ἐντονώτερον εἰς πάντα Ἕλληνα τὸ πρὸς τὴν Πατρίδα καθῆκον, ἀνεπτέρωνε τὸ φρόνημα, ἐχαλύβδωνε τὰς ψυχάς, ἐστερέωνε τὰς ἐλπίδας.

Δὲν συνεπληρώθη ἀκόμη ἑκατονταετηρὶς ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς ἐκείνης ἡμέρας καὶ τὸ ὄνειρον τοῦ Ρήγα Φερραίου εὑρίσκεται ἐγγὺς εἰς τὴν τὴν πραγματοποίησίν του.

Ἡ ἐφετεινὴ 25 Μαρτίου εὑρίσκει τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ ποδὸς τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα στεφανωμένα ἀπὸ δάφνας δόξης καὶ θριάμβων, προσφάτου ἀπελευθερωτικοῦ πολέμου, ἡ κυανόλευκος κυματίζει ὑπερήφανος ὄχι πλέον ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἤπειρον, ἀλλὰ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὸ Βυζάντιον καὶ τὴν Ἰωνίαν πλήρης ἐλπίδων, διὰ τοὺς μὴ ἀπελευθερωθέντας ἀκόμη ἀδελφούς.

Μικρὸν ἔτι καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς Φυλῆς συντελεῖται.

Μικρὸν ἔτι καὶ ἡ κλειστὴ πύλη τῶν Πατριαρχείων ἀνοίγεται καὶ τὰ σήμαντρα τῆς Ἁγίας Σοφίας ἠχοῦσι.

Σκιρτᾷ ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ διὰ τὰ ἐξαίσια καὶ χαρμόσυνα ταῦτα γεγονότα καὶ πανηγυρίζει πανηγυρικώτερον ἢ ἄλλοτε τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἡμέραν.

Ποίους πρῶτον νὰ ἐξάρῃ πρὸς ποίους νὰ χαρίσῃ τὸν θαυμασμόν της;

Πρὸς τὴν δρᾶκα ἐκείνην τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας, ἢ πρὸς τοὺς ἀπογόνους ἐκείνων τοὺς σημερινοὺς ἥρωας τοῦ Σκρᾶ καὶ τῆς Δοϊράνης;

Ἀλλὰ πρὸς τί αἱ προτιμήσεις ;

Ἡ Φυλὴ μας ἐγέννησε πάντοτε ἥρωας καὶ δὲν θὰ παύσῃ γεννῶσα τοιούτους.

Καὶ ἡ 25 Μαρτίου θὰ εἶνε πάντοτε ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων διὰ πάντας τοὺς ὑπὲρ Πατρίδος ἀθλήσαντας καὶ στεφανωθέντας.

Ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως τὴν 25 Μαρτίου τοῦ ἐπιόντος ἔτους ἑορτάσῃ σύμπας ὁ Ἑλληνισμὸς ἐλεύθερος, τὰ δὲ εὐχαριστήρια πρὸς τὴν Ὑπέρμαχον Θεοτόκον ψαλῶσιν ὑπὸ τοὺς θόλους τοῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας.

Ο ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΕΙΣ ΤΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΑ

Κων)πολις 19.— Ἡ χθεσινὴ ἡμέρα θὰ παραμείνῃ ἱστορικὴ διὰ τὸ Φανάριον καὶ τὸ Βυζάντιον. Ἕλλην στρατηλάτης ἐπεσκέπτετο τὴν ἱερὰν κιβωτὸν τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἰδανικῶν τοῦ Γένους. Ἀπερίγραπτος ἦτο ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ ἡμέρᾳ ἡ πανηγυρικὴ κίνησις. Ἄπειρα πλήθη πανταχόθεν τῆς ἀχανοῦς πόλεως καὶ ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων ἔτι συνοικιῶν προερχόμενα κατέκλυσαν ἐνωρὶς τὰς ὁδούς.

Πλήμμυρα κυανολεύκου καὶ δάφνης εἰς τὸ Φανάριον. Μὲ τὴν ἐθνικὴν δὲ σημαίαν συμπλέγματα ἀδελφικὰ ἀπετέλουν αἱ συμμαχικαί. Ὁ ἀναλάμψας δὲ μετὰ τὴν προχθεσινὴν κακοκαιρίαν ἐαρινὸς ἥλιος ἀνέδειξεν ἔτι μᾶλλον τὴν λαμπρότητα τῶν στολισμῶν καὶ τὸ πανηγυρικὸν τῆς κινήσεως. Δύο θριαμβευτικαὶ ἀψῖδες εἶχον στηθῆ πρὸ τῶν Πατριαρχείων, ἡ μία πρὸ τῆς θύρας των καὶ ἡ ἄλλη πρὸ τῆς ἀγορᾶς. Ὡσαύτως ἀψῖδες εἶχον στηθῆ πρὸ τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς. Ἀπὸ τῆς μικρᾶς δὲ θύρας τῆς Σχολῆς μέχρι τοῦ προαυλίου της ὁ δρόμος εἶχε στρωθῆ μὲ τάπητας πολυτελεῖς. Εἰκὼν τοῦ μεγάλου τῆς φυλῆς ἡγέτου ἦτο ἀνηρτημένη πρὸ τῆς θύρας τῶν Πατριαρχείων, ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκεῖ ἀψῖδος.

Πρὸ τῶν Πατριαρχείων καὶ εἰς τὸν κῆπον εἶχον παραταχθεῖ μαθηταὶ καὶ μαθήτραι, οἱ δὲ πρόσκοποι ἐφύλαττον τὴν τάξιν. Μικροὶ ἐπίσης μαθηταὶ φουστανελλοφόροι ἵσταντο ἐπὶ τῆς κλίμακος τῶν Πατριαρχείων κρατοῦντες σημαίας. Μικρὰς κομψὰς σημαίας ἐκράτουν καὶ αἱ μαθήτριαι φέρουσαι κυανολεύκους ταινίας εἰς τὴν κόμην των. Μία ἐξ αὐτῶν ἔφερε τὴν ἐθνικὴν ἐνδυμασίαν. Ἡ ὅλη εἰκὼν ἦτο ἐκτάκτως γραφική.

Ἡ ἄφιξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου

Τὴν 3 μ. μ. ἔρθασεν ὁ Ἀρχιστράτηγος. Εὐθὺς ὑψώθη εἰς τὴν πρόσοψιν τῶν Πατριαρχείων το Βυζαντινὸν λάβαρον, ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Ὁ κ. Παρασκευόπουλος κατῆλθεν ἐκ τοῦ αὐτοκινήτου μὲ συγκίνησιν ἀκράτητον, ἄλλα καὶ χαραν προφανῶς ὑπερεκχειλίζουσαν. Τὸν συνώδευον ὁ κ. Κατεχάκης καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐπιτελείου. Ὅλοι ἔφεραν τὰ παρασημά των. Τὰ αὐτοκίνητα μετὰ δυσκολίας κατώρθωσαν νὰ διασχίσουν τὰ συμπαγῆ πλήθη. Ὁ συνωστισμὸς ἦτο ἀπερίγραπτος. Αἱ στεγαὶ τὰ παράθυρα, οἱ ἐξῶσται τῶν οἰκιῶν εἶχον καταληφθῆ ἐξ ἐφόδου. Αἱ μαθήτριαι καὶ αἱ κυρίαι ἔρραινον τὸν στρατηγὸν μὲ βροχὴν ἀνθέων.

Ἡ προσφώνησις τοῦ ἀναπληρωτοῦ Τοποτηρητοῦ

Ἐν τῇ αἰθούσῃ ὁ ἀναπληρωτὴς Τοποτηρητὴς προσεφώνησε τὸν Ἀρχιστράτηγον ὡς ἑξῆς :

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου προσφωνεῖ Σοι, ἔνδοξε Ἀρχιστράτηγε, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ὑποδεχομένη εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς, Σέ, τὸ ἄγλαον αὐτῆς τέκνον δόξᾳ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον. Σὲ τὸν καθοδηγήσαντα εἰς νίκας περιλάμπρους τὰ ἡρωϊκὰ στρατεύματα τῆς περιλαμπρυνθείσης αὐτῆς θυγατρός, πρὸς σύντριψιν ἀπαισίας στρατοκρατίας καὶ ἀπελευθέρωσιν μετὰ τῶν ἐνδόξων στρατιῶν τῆς Συνεννοήσεως πάντων τῶν στεναζόντων ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς βουλείας λαῶν.

. . . . . .

Ἡ λογοκρισία ἡ τουρκικὴ ἀφαιρεῖ μίαν περίοδον.

«Αἱ ψυχαὶ τῶν ἐθνομαρτύρων σκιρτοῦν ἀπὸ χαρὰν, τὰ ὀστᾶ των τρίζουν ἐπὶ τῇ ἐνδόξῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ. Πάντες δὲ ἐν ἑνὶ στόματι ἀναφωνοῦν «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου».

Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἀρχιστρατήγου

Ὁ στρατηγὸς μετὰ προφανοῦς συγκινήσεως ἀπήντησε :

«Σεβασμιώτατε Δέσποτα καὶ πάντες οἱ λοιποὶ ἔντιμοι ταγοὶ τοῦ Ἔθνους. Ἡ συγκίνησίς μου κατὰ τὴν ἐπίσημον ὅσον καὶ ἱερὰν ταύτην στιγμὴν εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε δὲν δύναμαι διὰ λόγων νὰ ἐκφράσω τὰ κατακλύζοντα τὴν ψυχήν μου αἰσθήματα ἄλλως τε οὔτε ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου εἶμαι ἱκανὸς νὰ ἐκφράσω διὰ λόγων την χαρὰν μου διὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Ὡς ἀρχιστράτηγος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὰ τέκνα τῆς Μ. Ἐκκλησίας δι' ὅσα ἔπραξαν ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ. Ὁ κλῆρος ἐκ συμφώνου μετὰ τοῦ λαοῦ ἐκράτησε βαθέως μέσα του τὴν σπίθα τῆς ἐλευθερίας, διὰ νὰ ἀνάψῃ κατόπιν τὴν φωτιὰ ἐν εὐθέι ῳ στιγμῇ. Ἔχετε πεποίθησιν εἰς τὸ Μέγα Συνέδριον τῶν Παρισίων, εἰς τὸν Μέγαν Ἐλευθερωτὴν τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς. Νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι τὰ ἀποτελέσματα θὰ δικαιώσουν τὰς προσδοκίας μας διότι ἔχομεν τὸ δίκαιον μὲ τὸ μέρος μας. Ἕνας λαὸς ὑψώνεται ὅταν εἶνε πιστὸς εἰς τὸν λόγον του καὶ ἐκτελεῖ τὰς ὑποχρεώσεις του, τὰς ὁποίας ἀνέλαβεν ἀπέναντι τρίτου. Πρέπει νὰ εἴμεθα ἥσυχοι καὶ νὰ περιμένωμεν ἠρέμως τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Συνεδρίου. Σωστήνω ἠρεμίαν καὶ ἡσυχίαν. Καὶ πάλιν εὐγνωμονῶ τὴν Ἐκκλησίαν δι' ὅσα ἔπραξεν χάριν τῆς Πατρίδος καὶ ἀσπάζομαι τὴν χεῖρα τῆς Ὑμ. Σεβασμιότητος».

Ζητωκραυγαὶ ἐνθουσιώδεις ἐκάλυψαν τὸ τέλος τοῦ πατριωτικοῦ λόγου. Μετὰ μικραν ἀνάπαυσιν ὁ στρατηγὸς κατελθὼν ἐπεσκέφθη τὸν πατριαρχικὸν ναόν. Πρὸ τῆς εἰκόνος τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου ἀπεκαλύφθη, ἔκαμε τὸν σταυρόν του καὶ ἠσπάσθη τὸν ἐκεῖ ἐστημένον σταυρόν.

Εἰς τὴν Μεγ. τοῦ Γένους Σχολὴν

Ὁ ἀρχιστράτηγος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του ἀνῆλθεν ἐκ τῶν Πατριαρχείων εἰς τὴν μεγαλόνυμον σχολὴν πεζῇ. Οἱ μαθηταὶ τῆς Μ. Σχολῆς καὶ τῆς Μαρασλείου ὑπεδέχθησαν τὸν ἀρχιστράτηγον μὲ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ μὲ ζητωκραυγάς. Ὁ καθηγητικὸς σύλλογος προϋπαντήσας τὸν ὑψηλὸν ἐπισκέπτην εἰς τὴν ἐξώθυραν τὸν ὡδήγησαν ὑπὸ ζητωκραυγὰς καὶ κωδωνοκρουσίας εἰς τὸ ἐφορεῖον ἔνθα προσεφώνησε ὁ διευθυντὴς καθηγητὴς κ. Παπακωνσταντίνου.

Ὁ στρατηγὸς ἀπήντησεν ἐξαίρων τὸ Ἐθνικὸν ἔργον τῆς Μ. Σχολῆς καὶ ἐν γένει ὅλων τῶν σχολῶν τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ.

Εἶτα προσεφώνησε τὸν στρατηγὸν ὁ τελειόφοιτος κ. Σπαθάρης καὶ προσέφερεν εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους τῆς σχολῆς δαφνην μὲ κυανολεύκους ταινίας. Ὁ ἀρχιστράτηγος λίαν συγκεκινημένος ἔδωκε πολυτίμους συμβουλὰς εἰς τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τοὺς ὁποίους, εἶπεν, ἡ Πατρὶς περιμένει πολλὰ. Συνέστησε δὲ εἰς πάντας εὐπειθειαν εἰς τοὺς νόμους εἰς τοὺς γονεῖς καὶ διδασκάλους.

Ὁ ἀρχιστράτηγος περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου

Εὐμενέστατα καὶ τιμητικώτατα ἐξεφράσθη ὁ κ. Παρασκευόπουλος περὶ τοῦ ἑλλ. τύπου τῆς Τουρκίας, τὸν ὁποῖον, εἶπε, θαυμαζει διότι παρ' ὅλους τοὺς διωγμοὺς ἐξηκολούθησε καὶ ἐξακολουθεῖ ἀνδρικῶς τὸ ἔργον του.

(Ἀπὸ φύλλον Κων)πόλεως)

Η ΤΥΧΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Τὸ Β'. ὑπόμνημα τοῦ Τοποτηρητοῦ τῶν Πατριαρχείων πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν τῶν Παρισίων.

(Συνέχεια καὶ τέλος)

«Ἡ περιφέρεια τῆς Κ)πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς τῆς [interland) τῆς ὁποίας ζητοῦμεν τὴν μεια τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος ἕνωσιν, ἀποτελεῖ τμῆμα συμφυὲς καὶ ἀδιαχώριστον τῆς ὁμάδος, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐξετάσωμεν. Οἱ γενικοὶ χαρακτῆρες οὓς ἔχομεν ἐκθέσει, ἐφαρμόζονται ἀπολύτως καὶ ἐπὶ ταύτης.

Κειμένη εἰς τὴν ἐπαφὴν τῶν δύο ἠπείρων εἶνε ὁ ἑνωτικὸς δεσμὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆ, Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας

Ὁ λόγος οὗτος ἐξηγεῖ τὴν ἐξαιρετικὴν της τύχην ὑπὸ τὴν Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν. Ἡ περιφέρεια αὕτη περιλαμβάνει τὸ βιλαέτιον Κων)πόλεως, τὸ Σαντζάκιον τοῦ Ἰσμίτ, μέχρι τοῦ ποταμοῦ Σακαρία, μέρος τοῦ βιλαετίου Προύσης περιλαμβάνον τὸ Σαντζάκιον τῆς Κίου, τὴν Προῦσσαν, τὴν Μουδάνιαν, τὸ Μιχάλιτς καὶ τὴν Κρεμαστὴν καὶ τέλος τὸ Σαντζάκιον τῶν Δαρδανελλίων ἢ Βίγας.

Ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ταύτης κατοικοῦσι κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς, 608.528 Ἕλληνες καὶ 256.548 Ἀρμένιοι ἤτοι 866 276 Χριστιανοὶ ζητοῦντες τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσιν· 875 752 Μουσουλμᾶνοι, 100,000 περίπου ξένοι 55 000 Ἰσραηλῖται.

Ἐὰν θεωρήσωμεν τὰς σχολικὰς στατιστικὰς, οἱ Ἕλληνες ὑπολογίζονται εἰς 663. 235 κατοίκους.

Ἐνταῦθα, πλειότερον ἄλλως τε ἢ ἀλλαχοῦ. ἀνολογία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἶνε σημαντικὴ. Ἀναποσιάστως συνδεδεμένοι μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, θὰ τὴν ἀκολουθήσωσιν εἰς τὴν μετάθεσίν της.

Δὲν ἀποτελοῦσιν ἑτομένως μέρος πάγιον τοῦ αὐτόχθονος πληθυσμοῦ. Δυνάμεθα κατ' ἐλάχιστον νὰ ἐκτιμήσωμεν εἰς 250. 000 τὸν ἀριθμὸν των, εἰς τρόπον ὥστε δυνάμεθα, χωρὶς νὰ ἀπατηθῶμεν, καὶ ὑπερβάλλοντες τὴν ἀλήθειαν, νὰ ὑπολογίσωμεν εἰς 625.752 Μουσουλμάνους τὸν πληθυσμὸν τῆς περιφερείας ταύτης.

Ἡ Κ)τολις ἔχει διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν ἱερὸν χρωματῆρα. Ἱδρυθεῖσα ὑπὸ τοῦ Βυζαντος 800 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, παρέμεινεν ἐπὶ 11 αἰῶνας ἡ ὑπέρλαμπρος πρωτεύουσα τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας τῆς Ἀνατολῆς.

Μετὰ τὴν πτῶσίν της δὲν ἔπαυσε νὰ εἶνε ἡ πρωτεύουσα τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὸ Πατριαρχεῖον ὄντως κατέστη τὸ 1453 τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν κέντρον Ἐκεῖθεν ἐξηρτήθη ἡ ζωὴ ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνου, ἀλλ' ὡσαύτως καὶ τῶν ἄλλων ὑποδούλων ὀρθοδόξων Ἐθνῶν.

Τὴν ἰδιότητα ταύτην τοῦ φρουροῦ τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνότητος ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωὴν ἑπτὰ ἐκ τῶν Πατριαρχῶν τη, πολυαρίθμων Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων καὶ πλήθους σημαινόντων ἀναιρεθέντων κατὰ διαφόρους ἐποχάς.

Παρὰ τὸν ἀφόρητον ζυγὸν 466 ἐτῶν δὲν ἀπεστερήθη, διὰ τὸν προσεκτικὸν παρατηρητὴν, τοῦ αἰσθητῶς Ἑλληνικοῦ χαρακτῆρος της καθὼς δὲν ἀπεστερήθησαν αὐτοῦ ἡ Ἁγία Σοφία καὶ αἱ 24 ἄλλαι Βυζαντιναὶ ἐκκλησίαι, μεταβληθεῖσαι εἰς Τουρκικὰ τεμένη, παρὰ τοὺς μιναρέδες καὶ τὴν κονίασιν τῶν μωσαϊκῶν,

Ἡ Κωνσταντινούπολις παραμένει μέχρι σήμερον ἡ μεγαλειτέρα Ἑλληνικὴ πόλις τοῦ κόσμου· ἐκεῖ εὑρίσκονται Θεολογικαὶ Σχολαί, δύο Διδασκαλεῖα, ἓν ἀρρένων καὶ ἕτερον θηλέων, ἔνθα μορφώνεται ὁ ἀνώτερος κλῆρος καὶ τὸ πλεῖστον τῶν Ἑλλήνων καὶ παιδαγωγῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὑπάρχουσιν ἕνδεκα λύκεια καὶ 226 σχολεῖα μὲ 29,929 μαθητὰς, οὗ, δέον νὰ προσθέσωμεν τοὺς 4,000 μαθητὰς τοὺς φοιτῶντας εἰς τὰ διάφορα ξένα ἐκπαιδευτήρια, τῶν ὁποίων ὁ μεγαλείτερος ἀριθμός, ὡ, εἶνε γνωστόν, εἶνε Γαλλικά. Ὑπάρχει ἐπὶ πλέον εἷς διάσημος φιλολογικὸς σύλλογος· ποσότης ἐπιστημονικῶν ἱδρυμάτων, ἓν νοσοκομεῖον, τὸ μεγαλείτερον κάλλιον ὠργανωμένον τῆς πόλεως, ἓν δημόσιον ἄσυλον, ἓν γηροκομεῖον, ἓν φρενοκομεῖον, τρία ὀρφανοτροφεῖα καὶ πλῆθος ἀγαθοεργῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν ἔργων, ὧν ὁ ἐτήσιος προϋπολογισμὸς ἀνέρχεται εἰς 12 ἑκατομμύρια φράγκα, πληρωνόμενα ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς προαιρετικὸς φόρος.

Οὕτω, ὑπὸ τὴν τυραννίαν, ἠδυνήθημεν νὰ ζήσωμεν καὶ νὰ διοικηθῶμεν, παρὰ τὰς τρομερωτέρας δυσκολίας. Τὸ πείραμα ἐπὶ τῶν ἐθνοτήτων ἔχει γίνει. Πάντοτε ὁσάκις μία ἐξ αὐτῶν ἠδυνήθη νὰ ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγὸν εὐημέρησε κατὰ τρόπον ἀξιοσημείωτον. Ἡ ἐλευθέρα Ἑλλὰς ὑπελόγιζε 14 κατοίκους κατὰ τετραγωνικὸν χιλιόμετρον τῷ 1834, σήμερον ὑπολογίζει 41. Ὁ πληθυσμός τη; ὅθεν ἐτριπλασιάσθη κατὰ τετραγων. χιλιόμετρον ἐντὸς 90 ἐτῶν.

Ζητοῦμεν διὰ τὴν δυτικὴν ὁμάδα, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τῆς περιοχῆς της, τὴν ἕνωσιν μετὰ τῆς Μητρὸς — Ἑλλάδος. Δὲν θὰ παύσωμεν νὰ ἐπιθυμοῦμεν τὴν προσάρτησίν μας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὁμάδα, ἥτις ἀποτελεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τοῦ 1453, ἀπὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε τὴν ἐπιθυμίαν καὶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ ἐπανήρχετο καὶ θὰ ἔζη ἐκ νέου ἐλεύθερος εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν του.

Ἡ ἡμέρα τῆς Ἐλευθερίας ἦλθεν. Ὁ πόλεμος οὗτος ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μεγαλειτέρα δύναμις ἥτις ὁδηγεῖ τοὺς ἀνθρώπους εἶνε ἡ θέλησις τῶν λαῶν νὰ ζῶσιν κατὰ τὰς ἐμπνεύσεις των. Δὲν δυνάμεθα ὅθεν σήμερον νὰ παραιτηθῶμεν τῆς θελήσεώς μας. Δὲν δυνάμεθα νὰ παύσωμεν νὰ ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἕνωσίν μας μετὰ τῆς Μητρὸς — Ἑλλάδος. Πᾶσα ἄλλη λύσις θὰ ἄφινεν εἰς τὰς καρδίας μας βαθεῖαν πικρίαν.

Πᾶς χωρισμὸς ἀπὸ τῆς ὁμάδος ταύτης θὰ ἦτο τεχνητὸς καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εἶνε εἰμὴ προσωρινός, διότι θὰ ἀπέβαινεν ἐναντίον τῆς Ἱστορικῆς σταδιοδρομίας. Ἐφ' ὅσον ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν θὰ ἐγίνετο Ἑλληνική, τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα δὲν θὰ ἦτο ὁριστικῶς λελυμένον.

Ἀναγνωριζομεν, ἄλλως τε, ὅτι αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἔχουσι συμφέροντα σημαντικὰ καὶ ὅτι αἱ παρόχθιοι τῆς Μαύρης Θαλάσσης Δυνάμεις ἔχουσι ζωτικὰ συμφέροντα, τὰ ὁποῖα ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ διεθνοῦς τῆς ναυσιπλοΐας καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν Στενῶν. Εἴμεθα πολὺ εὐγνώμονες εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, ὥστε νὰ μὴ ἀρνηθῶμεν τὴν ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων των. Ἔχομεν ὑπ' ὄψει μας ἀκριβῶς τι ὀφείλομεν εἰς αὐτάς. Ὄχι μόνον δὲν θὰ ἀντιταχθῶμεν εἰς ὅ,τι θὰ θελήσωσι νὰ ἀποφασίσωσι διὰ πᾶν ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὰ ζητήματα ταῦτα, ἀλλὰ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἐὰν αὐτοὶ συνίστων τοιοῦτον ἔλεγχον καὶ ἐλάμβανον τοιαύτας ἐγγυήσεις ὅσας θὰ ἐθεώρουν ἀναγκαίας. Ἀλλὰ διευθύνομεν τὰς Μεγάλας Δυνάμεις νὰ μὴ ἀναμίξωσι τὸ ζήτημα τῆς Κων)πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς της (interland), ὅπερ δι' ἡμᾶς εἶνε ζήτημα ἐθνικὸν καὶ ζωτικόν, μετὰ τοῦ ζητήματος τῶν Στενῶν, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι ζήτημα Διεθνές.

Ἐπὶ αἰῶνας ἐσιάγημεν, ἐξωρίσθημεν, κατεδεδιώχθημεν ἀδιαλείπτως. Ἀπὸ τοῦ 1913, 820,000 Ἕλληνες ἐξεδιώχθησαν τῶν ἑστιῶν των, ἐξ ὧν 400,000 ἀπέθανον οἰκτρῶς ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Παρὰ τοὺς τελευταίους τούτους τρομεροὺς διωγμοὺς δὲν ἐκλονίσθημεν οὐδὲ στιγμὴν εἰς τὰ αἰσθήματά μας πρὸς τὴν Ἀντάντ. Τοῦτο εἶνε εἷς ἐκ τῶν μεγάλων λόγων τοῦ φρικώδους μαρτυρίου μας.

Καθ' ἣν στιγμὴν πάντες οἱ λαοὶ τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μ. Ἀσίας λαμβάνουσι τὴν πλήρη ἐλευθερίαν των καὶ εἴμεθα πολὺ εὐτυχεῖς νὰ τοὺς ἴδωμεν κύριους τῶν πεπρωμένων των δὲν ἠδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ὁ Ἑλλ. λαὸς, ὅστις ἔχει ἐν τούτοις ὄπισθέν του μίαν τῶν ἐνδοξοτέρων ἱστοριῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλ' ἐπίσης τὴν ὀδυνηρότεραν, θὰ εἶνε ὁ μόνος ὅστις δὲν θὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὁλοκληρωτικὴν καὶ ὁριστικὴν ἕνωσίν του.»

Ο ΚΩΡΖΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ

Ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἐζήτησαν νὰ περιπλέξουν ὡρισμένα τινὰ ἰδιαγενῆ στοιχεῖα ἐκ τῶν ἐθνικοφρόνων, ὁ λόρδος Κῶρζον προέβη ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεως, εἰς διασαφηνιστικὰς ἐξηγήσεις.

Ἀφοῦ ἀνέφερεν ἐν ἀρχῇ περὶ τῶν προστασιῶν, τὰς ὁποίας κατεβαλον Ἐπιτροπὴ Αἰγυπτίων Ἐθνικοφρόνων καὶ δύο Αἰγύπτιοι ὑπουργοί, ἐν οἷς καὶ ὁ πρωθυπουργός, ὅπως τοῦ, ἐπιτραπῇ νὰ μεταβοῦν τώρα εἰς Λονδῖνον διὰ νὰ ἐκφράσουν τὰς γνώμας των, προσπαθειῶν αἱ ὁποῖαι δὲν ἐγένοντο δεκταί, ὡς ἐκ τούτου δὲ ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των οἱ Αἰγύπτιοι ὑπουργοί, ὁ λόρδος Κῶρζον ἐτόνισεν ὅτι «ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, μολονότι συμπαθέσατα διακειμένη πρὸς τὴν ἀρχὴν τοῦ νὰ ἐπεκταθοῦν τὰ δικαιώματα τῶν Αἰγυπτίων ἐν τῇ διοικήσει, δὲν ἠδύνατο ἐν τούτοις νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν εὐθύνην ἣν ἀνέλαβε καὶ

ΔΕΛΤΙΑ

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ

Ἐπέτειον τῆς ἀπελευθερώσεώς του ἑορτάζει σήμερον τὸ Ἔθνος.

Ἐννενήκοντα ὀκτὼ ἔτη συμπληροῦνται σήμερον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ φιλοπατρία τῶν ἁρματωλῶν τοῦ 21 ἀπέσπασαν τὴν Πατρίδα ἀπὸ τὴν δουλείαν, ἀπὸ τὸν ζυγὸν ἑνὸς βαρβάρου κατακτητοῦ.

Πλησιάζει ἡ ἑκατονταετηρὶς καὶ θὰ εὕρῃ τὸ Ἔθνος μας μὲ τὴν προτέραν του αἴγλην καὶ δόξαν.

Ἡ κυανόλευκος θὰ κυματίσῃ καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν ὑψηλῶν Ἀλβανικῶν ὀρέων, ἕως τὰς δοξασμένας κορυφὰς τῆς Ἴδης καὶ ἀπὸ τὰ μαρτυρικὰ ἀκρογιάλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἕως τοῦ Αἵμου τὰ ἀπότομα βουνά. Ἡ μεγάλη Μάννα ἀνοίγει σήμερα τὴν ἀγκάλη της γιὰ νὰ δεχθῇ ὅλα τὰ ὀρφανὰ καὶ σκλαβωμένα παιδιά της. Θὰ τὰ ἔχῃ ὅλα ἐλευθερώσῃ ὅταν θὰ ἐορτάσῃ τὴν Μεγάλη της ἐπέτειο στὸ ἐρχόμενο 21.

Σήμερον τὸ ἀγαπημένο παιδί της ὁ Μεγάλος Ἀρχηγὸς τῆς Φυλῆς μας σφυρηλατεῖ τὸ μέλλον της. Θέλει νὰ τὴν κάμῃ Μεγάλη. Ἔνδοξη, Ἰσχυράν.

Στὸ 1921 ὅλοι οἱ Ἕλληνες πρωτότοκα τῆς λευτεριᾶς; ἀδέλφια θὰ ἑορτάσουν ἑνωμένοι τὴ σημερινὴ μεγάλη Ἐπέτειο καὶ θὰ στεφανώσουν μὲ ἀμάραντα στεφάνια δόξης τοὺς πρωτεργάτας τοῦ Μεγάλου Ἔργου, ἐκείνους ποὺ ἔχυσαν τὸ αἷμά τους γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῶν δούλων ἀδελφῶν.

Καὶ ᾧ ταραχὰς ὑπέθαλψαν τὸ ἐν Ἐλβετίᾳ ἐπαναστατικὸν Αἰγυπτιακὸν Κομιτᾶτον, καθὼ, καὶ Νεότουρκοι πράκτορες ἐν Κων)πόλει, ἐνισχυόμενοι ὑπὸ Τουρκο-γερμανορωσσικοῦ χρυσίου, ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ εἰσαγάγουν τὸν Μπολσεβικισμὸν ὄχι μόνον εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅλον τὸν Μουσουλμανικὸν κόσμον ἀπὸ τοῦ Μαρόκου ἕως τοῦ Ἰνδίας.

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Δεξίωσις τῆς Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν λέσχην τῶν Φιλελευθέρων.

Ἀθῆναι 22. Εἰς τὴν λέσχην τῶν Φιλελευθέρων ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα δεξίωσις πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν νέων, παρισταμένων πλείστων ἐκ τῶν μελῶν τῆς Λέσχης, ἐν οἷς οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Διομήδης, Βουρλούμης, Γρίβας, Σῖμος καὶ Ἀθανασάκης.

Τοῦ, Ἀμερικανοῦ; ξένους προσεφώνησεν ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Λέσχης κ. Κ. Μελᾶς, ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μελῶν καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν ἐπικουρίαν, ἣν μὲ ψυχικὴν αὐταπάρνησιν παρέσχον, ὁ μὲν Ἐρυθρὸς Σταυρὸς πρὸς τὰς χιλιάδας τῶν ὁμήρων, σώσας πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἐκ βεβαίου θανάτου, ἡ δὲ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης πρὸς τὸν λοιμὸν πληθυσμόν.

Προχωρῶν ὁ κ. Μελᾶς ἐτόνισεν, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἀμφιβάλλει, ὅτι τὰ μεγάλα τέκνα τῆς Ἀμερικῆς τὰ ἐρχόμενα εἰς ἐπαφὴν μετ' αὐτοῦ θὰ διακηρύξουν εἰς τοὺς Ἰσχυροὺς τῆς Γῆς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐκ ταύτης πηγάζουσαν Δικαιοσύνην, διὰ τὰ ὑπὸ ξένην κυριαρχίαν τμήματα τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μίαν καὶ μόνην ὑπ' ἀκούσουν φωνὴν τὴν «Ἕνωσιν».

Ἐξέφρασεν ἀκολούθως τὴν ἔκπληξιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀκούσαντος τὴν διάδοσιν ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἱερεῖς, οἱ ἐν τῇ ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἐργαζόμενοι, κατηγόρησαν τὸ ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ἀκολούθως ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἐν διαλογικῇ συζητήσει ἀνέπτυξε τὴν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ὑποδοχῆς, ἣ, ἔτυχεν ὡς Ἕλλην ἐν Ἀμερικῇ.

Προσεφέρθησαν εἶτα ἀναψυκτικὰ εἰς τοὺς ξένους, ὁ δ' ἐκ τούτων λοχαγὸς κ. Σπίγκερ, ὅστις ἀπὸ δεκαετίας παραμένει καθ' ὡρισμένην περίοδον τοῦ ἔτους ἐν Παχὺ-Ἄμμῳ Κρήτης, ὅπου διατηρεῖ ἔπαυλιν, ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε εὐτυχής, ἀναγνωρίζων ὡς συμπατριώτην του τὸν Βασ. Ἐπίτροπον κ. Ι. Κούνδουρον καὶ ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγαποῦν τοὺς Ἕλληνας καὶ οὐχὶ τοὺς Τουρκους, αὐτὸς δὲ ἰδιαιτέρως τὴν Κρήτην. Προσέθεσε δ' ὅτι οἱ Ἱεραπόστολοι εν Ἀμερικῇ δὲν εἰσακούονται ἐφόσον, ἐξερχόμενοι τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας των ἀναμιγνύονται εἰς τὴν πολιτικήν.

Ἡ ἀπολογία τῶν ὑποδίκων ὑπουργῶν

Ὁ ἀνακριτὴς κ. Γεωργιάδης ἐκάλεσε τοὺς ὑπὸ κατηγορίαν πρώην Ὑπουργοὺς τῆς Κυβερνήσεως Λάμπρου κ. κ. Τσελον καὶ Δαμιανὸν, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τῆς δικογραφίας καὶ ἀπολογηθῶσιν ἐντὸς ὀλιγων ἡμερῶν.

Ἐξ ἄλλου τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντὸν εἰς σχετικὸν ἔγγραφον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Γεωργιάδου ἐγνώρισεν ὅτι διετάχθη τηλεγραφικῶς ἡ ἐκ Σκοπέλου προσαγωγὴ τοῦ ἐκεῖ ἐν ἀπελάσει εὑρισκομένου πέως πρωθυπουργοῦ κ. Λάμπρου.

Ἡ κατὰ τῆς Κυβερνήσεως Λάμπάου κατηγορία περιλαμβάνει τέσσαρα κεφάλαιο, τὸ πρῶτον περὶ μεταβολῆς τῆς μορφῆς τοῦ πολιτεύματος, τὸ δεύτερον περὶ τῶν Νοεμβριανῶν, τὸ τρίτον περὶ τῆς ὀργανώσεως συμμοριῶν εἰς τὴν οὐδετέραν ζώνην καὶ τὸ τέταρτον περὶ τῆς ἐκδόσεως διαφόρων Νομοθετικῶν Διαταγμάτων, ἐξ ὧν ἐπέλθε ζημία εἰς τὸ Δημόσιον.

Η ΚΑΤΑΛΗΨΙΣ

τῆς Ἀτταλείας ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν δὲν εἶνε γεγονὸς τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐμβάλῃ εἰς ἀνησυχίαν τὸν Ἑλληνισμόν.

Δικαιοῦται βεβαίως κάθε τις νὰ ἐρωτήσῃ δυνάμει τίνος δικαίου ἡ Ἰταλία καταλαμβάνει Μικρασιατικὰς χώρας. Δικαιοῦται νὰ φιλοσοφήσῃ ἐπὶ τῶν ἐγκοσμίων πραγμάτων καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀπορίαν τί γίνονται οἱ Ἀρχαὶ τοῦ Οὐιλσωνισμοῦ καὶ πως συμβιβάζεται μὲ αὐτὰς ἡ ἐνέργεια αὕτη τῶν Ἰταλῶν.

Ἀλλ' ἂν ἀφήσωμεν τὴν θεωρητικὴν αὐτὴν συζήτησιν καὶ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς πρακτικῆς του ἀπόψεως, ἔχομεν νὰ συναγάγωμεν τὰ ἑξῆς συμπεράσματα.

Ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἀπεκλείσθησαν ὁριστικῶς πλέον ἀπὸ τὸν νομὸν Ἀϊδινίου. Διότι ἄλλως θὰ ἐπροτίμων νὰ καταλάβουν τὴν Σμύρνην ἀντὶ τῆς Ἀτταλείας.

Καὶ ὅτι τὸ γεγονὸς τῆς καταλήψεως Ἀτταλείας θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν κατάληψιν τοῦ νομοῦ Ἀϊδινίου ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, διότι δὲν εἶνε δυνατὸν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ Συνδιάσκεψις νὰ συγκατατεθῶσιν εἰς τὴν μονομερῆ ταύτην ἐνέργειαν τῶν Ἰταλῶν.

Ἐνθυμούμεθα μάλιστα καὶ κάτι παρόμοιον ποὺ συνέβη τῷ 1914 εἰς τὴν Β. Ἤπειρον.

Εἶχεν ἀποβιβάσῃ καὶ τότε ἡ Ἰταλία στρατεύματα εἰς τὴν Αὐλῶνα. Ἀμέσως ὅμως ἐπηκολούθησε τῇ συναινέσει τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας ἡ προέλασις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ κατάληψις τῆς Βορ. Ἠπείρου.

Ἡ γνώμη μας εἶνε ὅτι τοιοῦτόν τι θὰ συμβῇ καὶ τώρα.

Ἡ ἱστορία, ἐπαναλαμβάνεται.

ΕΩΣ

πότε θὰ πληρώνωμεν τὸν φόρον μιᾶς δραχμῆς εἰς τὰ μακαρόνια;

Δὲν νομίζει τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι εἶνε καιρὸς πλέον νὰ παύσῃ καὶ ὁ φόρος αὐτός;

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐφοδιασμοῦ ἆρ; γίνῃ ὁ διερμηνεὺς τῶν παραπόνων καὶ διαμαρτυριῶν τοῦ Λεσβιακοῦ λαοῦ. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι παρόμοιαι διαμαρτυρίαι θὰ ἀκούωνται καὶ ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ ἔτσι ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἀπὸ τὴν βαρεῖαν αὐτὴν φορολογίαν.

ΧΕΙΡΙΣΤΗ

εἶνε ἡ ποιότης τοῦ διὰ τῆς «Ὑπεροχῆς» ἐσχάτως κομισθέντος ἀλεύρου.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι περιέχει πίτυρα περισσότερα τοῦ δέοντος, ἔχει καὶ διαφόρους ἄλλας ξένας καὶ ὑπόπτου προελεύσεως ὕλας, αἱ ὁποῖαι καθιστῶσι τὸ παρασκευαζόμενον ψωμὶ δυσκολοχώνευτον.

Εἶνε τέλος πάντων ἀκατανόητος ἡ ἐπιμονὴ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ κλεινοῦ Ἄστεως, νὰ στέλνῃ εἰς τὴν Λέσβον ὅτι ἀπομεινάρια εὑρίσκονται ξεχασμένα εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Πειραιῶς, καὶ τὰ παρασκευάσματα ὡρισμένων αἰσχροκερδῶν κύκλων τῆς Θεσ)νίκης καὶ Θεσσαλίας. Δηλαδὴ, ὅτι τὰ λεπτεπίλεπτα στομάχια τῶν πρωτευουσιάνων δὲν δύνανται νὰ χωνεύσουν, ἀποστέλλονται στὴ Μυτιλήνη.

Φρονοῦμεν ὅτι ὤφειλεν ἡ ἐπιτροπὴ Ε. Λ. νὰ μὴ δεχθῇ τὴν παραλαβὴν τῶν ἀλεύρων τούτων, πρωτοῦ τὰ ὑποβάλῃ εἰς ἀνάλυσιν καὶ πεισθῇ ὅτι δὲν περιεῖχον ξένας καὶ ἐπιβλαβεῖς ὕλας.

Μὲ ἀγωνίαν ἀναμένομεν τὴν ὡραίαν ἐκείνην ἡμέραν ὅτου θὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐλευθέρα ἀγοροπωλησία τῶν σιτηρῶν καὶ ἡ ἄμυλλα εἰς τὴν ποιότητά των, τὰ μόνα τὰ ὁποῖα θὰ θέσωσι τέρμα εἰς τὴν ἀφόρητον πλέον αὐτὴν κατάστασιν.

ΜΑΣ ΕΡΩΤΟΥΝ:

ἂν φέρωμεν σιτάρι θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ τὸ πωλήσωμεν ἡμεῖς ἢ θὰ μᾶς ἐπιτάξῃ ἡ Ἐπιτροπή; Καὶ εἰς ποίαν τιμὴν θὰ μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ πωλήσωμεν; Ἀλλὰ καὶ ἕτερον. Ἂν τὸ σιτάρι προέρχεται ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ Κράτους, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ κατασχεθῇ, ὡς δῆθεν προερχόμενον ἀπὸ σιτηρὰ ἀποκρυβέντα ἀπὸ τὴν Συγκέντρωσιν;

Ὁ ἐμπορικὸς κόσμος ἐφοβήθη καὶ φοβεῖται, μήπως πάθῃ ὅ,τι ἔπαθε κάποιος ἄλλος, ποῦ ἔφερε πρὸ ἡμερῶν ζάκχαριν, καὶ δὲν τολμᾷ νὰ κινηθῇ. Θέλομεν, λέγουν νὰ φέρωμεν καὶ σιτάρι καὶ ζάκχαριν, ἀλλὰ φοβούμεθα.

Διὰ νὰ λείψῃ ὁ φόβος αὐτὸς καλὸν θὰ ἦτο, ἐὰν ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐφοδιασμοῦ δι' ἀνακοινωθέντος της καθίστα γνωστοὺς, τοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους θὰ διεξάγεται εἰς τὸ μέλλον τὸ ἐμπόριον τῶν τροφίμων.

Διὰ τοῦτο καὶ ἀποφεύγομεν ἡμεῖς νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐρωτήσεις καὶ νὰ σχολιάσωμεν αὐτάς.

Τοῦτο μόνον ἡμεῖς σημειοῦμεν ὅτι ἂν δὲν ἀρθοῦν οἱ δισταγμοὶ τοῦ ἐμπορίου, ἀσφαλῶς ἡμεῖς μὲν ἐδῶ θὰ ἔχωμεν σπάνιν τροφίμων καὶ εἰς τιμὰς ὑψηλὰς, ἐνῷ ἄλλοι θὰ ἔχουν ἀφθονίαν καὶ εὐθηνίαν.

ΘΕΛΕΤΕ

τώρα νὰ μάθετε πῶς ἡρμήνευσαν ἀλλαχοῦ τὴν διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου περὶ παροχῆς εἰς τὸν ἔμπορον 5 ο)ο καὶ πῶς συνεδίασαν αὐτὴν μὲ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου;

Ἰδοὺ πῶς.

Ἐφόσον ὁ ἔμπορος θέλῃ νὰ πωλήσῃ τὸ ἐμπόρευμά του εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν ἢ κατωτέραν ἀπὸ ἐκείνην εἰς τὴν ὁποίαν πωλεῖ αὐτὸ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν τροφίμων, εἰς οὐδεμίαν διατύπωσιν ὑπόκειται, οὔτε πιστοποιητικὰ τοῦ ζητοῦνται, οὔτε τὸ τί κερδίζει ἐξετάζεται.

Ἐὰν ὅμως ἰσχυρισθῇ ὅτι ἠγόρασεν ἀκριβὰ καὶ ζητεῖ νὰ πωλήσῃ εἰς μεγαλυτέραν τιμὴν ἀπὸ τὴν τιμὴν τῆς Ἐπιτροπῆς τότε μόνον ἀπαιτοῦσι παρ' αὐτοῦ ἐπικεκυρωμένα πιστοποιητικὰ καὶ δικαιολογητικὰ ἐξόδων καὶ τότε μόνον τοῦ χορηγοῦν κέρδος 5 ο)ο.

Τὴν ἐξήγησιν αὐτὴν εὑρίσκομεν λογικοτάτην καὶ δικαιοτάτην, καὶ τὴν συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὅπως τὴν μελετήσωσιν καὶ τὴν ἐφαρμόσωσι καὶ παρ' ἡμῖν.

ΜΑΣ

ἀναγγέλλουν ἐκ Πλωμαρίου ὅτι δύο ἐπιστολαί μας σταλεῖσαι ἐκεῖ ταχυδρομικῶς ἐκ τῆς πόλεώς μας πορεύθησαν ἡ μὲν μιὰ μετὰ δέκα, ἡ δὲ ἑτέρα μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας.

Ἀποφεύγοντες κάθε σχόλιον ἐπικαλούμεθα τὴν προσοχὴν καὶ τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῶν Ταχυδρομείων μας.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Ἡ σημερινὴ ἐπέτειος

Μεγαλοπρεπῆς προμηνύεται ὁ πανηγυρισμὸς τῆς σημερινῆς ἐπετείου.

Τὴν 10ην π. μ. γενήσεται ἡ ἐπίσημος δοξολογία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καθ' ἣν θὰ παραστῶσιν αἱ ἀρχαὶ καὶ ἅπαντες οἱ ἐπίσημοι.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν γενήσεται δεξίωσις εἰς τὸ ἐνταῦθα Δημαρχεῖον.

Ἐπίσημοι ἐπισκέψεις

Χθὲς ὁ Ἀντισυνταγματάρχης κ. Θ. Βουτσινᾶς ἀπεδώκε ἐπισκέψεις εἰς τοὺς κ. κ. Βουλευτὰς καὶ εἰς ἄλλας ἐγκρίτους οἰκογενείας.

Ἄσυλον παιδὸς

Ἡ κ. Μιλτὼ Μ. Ματθαίου προσέφερε δρ. 20 εἰς μνημόσυνον τῆς ψυχοκόρης της Βασιλικῆς. Ἐπίσης ἡ οἰκογενεια Δ. Πικούλη προσέφερε δρ. 30 ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδείαν τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀρ. Γρημάνη. Τὸ Δ. Σ. εὐχαριστεῖ θερμῶς.

Σύνδεσμος
Ἐπαγγελμ. Σωματείων Λέσβου

Καταρτισθείσης τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐπαγγ. Σωματείων Δέσβου, ἐκ τῶν Σωματείων Γαλακτοπωλῶν, Μαγείρων, Ἀρτοποιῶν, Καπνοπωλῶν, Ἁμαξηλατῶν καὶ Ζιχορυπλαστῶν τὸ Διοικητικὸν αὐτῆς Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐξ 24 ἀντιπροσώπων ἐξέλεξε τὴν Ἐκτελεστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμενην ἐκ τῶν κ. κ. Τώνη Ζάνου Προέδρου, Εὐστρ. Ἀνδρονίκου ἀντιπροέδρου, Α. Βογιατζῆ γραμματέως καὶ Ν. Ἀλεξάνδρου ταμίου.

Εὐοίωνοι μνηστεῖαι

Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ τὴν παρελθοῦσαν Πεμπτὴν ὁ εὐφήμως γνωστὸς ἐν Γέρᾳ ἔμπορος κ. Τιμολέων Χ'' Ἰωάννου ἀντήλλαξε δακτυλίδιον ἀρραβῶνος μετὰ τῆς ἀνταξίας του Δ)δος Μαρίας Ε. Ἀγγελῆ.

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν δια τοῦ Ὑμεναίου ἕνωσιν.

Ἐν Γέρᾳ τῇ 21 Μαρτίου Α.Α. Δ.Α.

Συγχαρητήριον

Συγχαίρω ἐκ καρδίας τὸν ἐξ Ἐρεσσοῦ ἰατρὸν κ. Δημ. Λουκίδην ὅστις τοσοῦτον εὐγλώττως καὶ δι' ἄρθρων ἐπιχειμάτων ὑπεστήριξε χθὲς ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου τὴν περὶ διακορεύσεως ἔκθεσίν του ἕτερος ἠμπραγματογνώμων ἐπισήμων ἐζήτησε νὰ προσβάλῃ, ὥστε ὁ κ. Βασιλικὸς ἐπίτροπος ἐν τῇ ἀγορεύσει του νὰ ἐκθειάσῃ αὐτὸν ὡς ἐμβριθῆ ἐπιστήμονα.

Ν. Κανάκης
Λοχ. Πεζ.

Εὐχαριστήρια

Μόλις συνελθόντες ἐκ τῆς πληξάσης ἡμᾶς, συμφορᾶς, διὰ τοῦ θανάτου τῆς πολυκλαύστου ἡμῶν ***Φωτεινῆς***, καθῆκόν μας θεωροῦμεν ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς πάντας τοὺς παντοιοτρόπως συμμερισθέντας τὴν θλῖψιν καὶ τὸ βαρὺ πένθος ἡμῶν.

Ἡ βαρυπενθοῦσα οἰκογένεια
Παναγιώτου Κριτζᾶ

* * *

Μόλις συνελθόντες ἀπὸ τὴν πλήξασαν ἡμᾶς συμφορὰν τοῦ τραγικοῦ θανάτου τοῦ ἀγαπητοῦ μας συζύγου καὶ ἀδελφοῦ Ἰωάννου Μανωλέλη, καθῆκον θεωροῦμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν πάντας τοὺς φίλους οἱ ὁποῖοι παντοιοτρόπως συνεμερίσθησαν τὸ πένθος καὶ τὴν συμφορὰν μας ἐπὶ τῇ τραγικῇ ἀπωλείᾳ καὶ τὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερον Λόγον» διὰ τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ὑπὲρ τοῦ προσφιλοῦς μας ἐπεδείξατο.

Μυτιλήνη 24 Μαρτίου 1919.
Ἡ σύζυγος καὶ οἱ ἀδελφοὶ

Στὸ «Πατὲ»

Χάριν τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑορτῆς σήμερον νέον πρόγραμμα μὲ τὴν γνωστήν μας Ἕλλεν στὸ «τσακισμένο ἀεροπλάνο» 6ον ἐπεισόδιον κατορθωμάτων της νέος θρίαμβος πάλιν.

— ***Ἡ Διοίκησις*** τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης φέρει εἰς γνῶσιν τῶν καπνοπαραγωγῶν ὅτι παρέχει δάνεια ἐπὶ ἐνεχείρῳ καπνοῦ ἐπὶ τόκῳ πρὸς 6 ο)ο.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 22 Μαρτίου 1919.
Ὁ Διοικητὴς
3—5 ***Νικ. Ζαγκάκης***

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ,,

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 3428 **ΑΘΗΝΑΙ 24 Μαρτίου**

Ἡ ἀπόβασις τῶν Ἰταλῶν εἰς Ἀττάλειαν

Βεβαιοῦται ἐπισήμως ὅτι ἡ Ἀττάλεια κατελήφθη ὑπὸ δύο λόχων Ἰταλῶν πεζοναυτῶν.

Ἡ συνάντησις Παρασκευοπούλου—Ντεσπεραὶ

Τὸ Πρακτορεῖον Ρέουτερ πληροφορεῖται ὅτι κατὰ τὴν ἐν Κων)πόλει συνάντησιν τοῦ στρατηγοῦ Παρασκευοπούλου μετὰ τοῦ κ. Ντεσπεραὶ ἐλήφθησαν σοβαραὶ ἀποφάσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν εἰς τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Ὁ Ἀρχιστράτηγος Ντεσπεραὶ ἐξέφρασε πρὸς τὸν κ. Παρασκευόπουλον τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ παταχθῇ συντόμως ὁ Οὐγγρικὸς Μπολσεβικισμὸς ὑπὸ τῶν Συμμάχων, ἀχαλαμβανόντων κατόπιν ἀποφασιστικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τῆς Ρωσσίας.

Ἡ Γενεὺ πρωτεύουσα

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀπεφάσισεν ὅπως ἡ Γενεὺ ὁρισθῇ ὡς ἕδρα αὐτῆς.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐκκλησ. Ἀποστολή.—Θερμαὶ δηλώσεις

Μέλη τῆς ἀφιχθείσης ἐνταῦθα Ἀμερικανικῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀποστολῆς ἐδήλωσαν εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἀλυτρώτων σχετικῶς μὲ τὰ Ἑλληνικὰ ζητήματα μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Ἡ καρδιά μας εἶνε μαζὺ μὲ τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἀλυτρώτων καὶ θὰ ὑποστηρίξωμεν πανεὶ σθένει τὴν ἀποκατάστασίν σας.

Εἰς τὰ Πατριαρχεῖα

Ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Στρατηγοῦ Παρασκευοπούλου εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἦτο ἐνθουσιώδης.

Ὁ Στρατηγὸς συνέστησεν εἰς τοὺς ὁμογενεῖς ὑπομονὴν βεβαιώσας ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις θὰ ἀναγνωρίσῃ τὰ ἑλληνικὰ δίκαια.

Αἱ Κεντρικαὶ καὶ ὁ ἑλληνικὸς ἔλεγχος

Προτάσει τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου θὰ ἀποκλεισθῶσιν ἡ Γερμανία καὶ ἡ Αὐστρία ἀπὸ τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον τῆς Ἑλλάδος.

Δούξας

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ἀξιότιμον Σύνταξιν ἐφημερίδος «Ἐλευθέρου Λόγου».

Ἀνέγνωμεν εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς «Σάλπιγγος» ὅτι κατηγγέλθημεν διότι οἱ ἄρτοι μας δὲν εὑρέθησαν καλῶς ἐψημένοι καὶ ζυμωμένοι.

Εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν ἠτοίμεν ἡμεῖς οὐδόλως, οὔτινες καταβάλλομεν πάσας τὰς προσταθείας μας νὰ παρασκευάζωμεν τοὺς καλλιτέρους ἄρτους.

Δυσιυχῶς ὅμως δὲν μᾶς εἶναι δυνατὸν λόγῳ τῆς κακῆς ποιότητος τοῦ ἀλεύρου νὰ κατασκευάσωμεν τὴν ποιότητα ποῦ ἐπιθυμοῦμεν. Δι' αὐτὸ διαμαρτυρόμεθα κατὰ τῆς μονομεροῦς καταγγελίας ἥτις ἐγένετο δι' ἡμᾶς; μόνον καὶ παρακαλοῦμεν τὰς ἁρμοδίους ἀρχὰς νὰ ἐξετάσωσι τοὺς ἄρτους καὶ τῶν ἄλλων ἀρτοποιείων, νὰ ἐρωτήσωσι περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἀλεύρου καὶ τοὺς λοιποὺς ἀρτοποιοὺς καὶ ἐὰν οἱ κακῶς παρασκευασμένοι ἄρτοι οἱ εὑρεθέντες εἰς ἡμᾶς, προέρχονται ἐξ ἀμελείας ἢ κακῆς προθέσεως ἰδικῆς μας τότε ἂς καταγγελθῶμεν καὶ ἄ; ὑποστῶμεν τὰς συνεπείας τοῦ νόμου, ἄλλως νὰ ἀποσοβηθῇ ἡ ἐναντίον ἡμῶν μόνον μήνυσις διότι θὰ εἶνε ἄδικος.

Μυτιλήνη τῇ 24 Μαρτίου 1919
Μεθ' ὑπολήψεως
Οἱ ἀρτοποιοὶ
Ε. Χ'' Στυλιανοῦ
Ε. Γαγαδέλης
Φώτ. Παπαδόπουλος
Π. Καραμανώλης

Διὰ τοὺς καπνιστὰς

Τὸ καπνεμπορεῖον Ἰωάννου Βερβέρη ὅπως ἀνταποκριθῇ εἰς ὅλα τὰ γοῦστα τῶν καπνιστῶν ἐπρομηθεύθη τελευταίως μεγάλην ποσότητα εὐώδους καπνοῦ ἀπὸ τὰ καλλίτερα καπνοπαραγωγὰ μέρη τῆς Παλαιᾶ, Ἑλλάδος, εἰς τιμὰς ἱκανοποιητικὰς χάρις εἰς τὰς ὁποίας ἀπεφάσισε νὰ βελτιώσῃ ὅλας τὰς ποιότητας, ὥστε νὰ συναγωνισθῇ ἀποτελεσματικῶς τὰ ξένης προελεύσεως καπνά.

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς δὲ Παρασκευῆς θέλει θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν καπνὰ Α.' καὶ Β.' ποιότητος ἀπὸ τὰ νεωστὶ ἀφιχθένα ὡς καὶ τὴν ἐξαίρετον φέτον.

Προσεχῶς Σιγαρέττα Βεντέν. 1 3
Καπνεμπορεῖον ἔναντι ἀποβάθρας.

Ἀπόφασις Γεν. Διοικήσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 247 τῆς 23 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τοὺς Χριστόφαν καὶ Θεόδωρον Δουκάκη Πουλέλη κατοίκους Ἀφάλωνος νὰ πωλήσωσιν εἰς τὴν Ἐριφίλην Ἀθανασίου Κατσακούλη κάτοικον ὁμοίως ἀντὶ δρχ. 2.400 μίαν οἰκίαν χαμώγειον κειμένην ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἀφάλωνος καὶ συνορευομένην γύρωθεν ἰδιοκτησίαις Νικολάου Κανέλη, ναὸν «Ἁγίας Παρασκευῆς» καὶ δρόμον.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΑΓΝΑ ΠΟΤΑ
τοῦ ἐργοστασίου **Κ. ΨΑΡΕΛΛΗ**
Ὁδὸς Ἀγορᾶς κάτωθεν Ἁγ. Θεράποντος
Μία δοκιμὴ μόνον σᾶς ἀρκεῖ.

ΚΛΙΝΙΚΗ
Μεταδοτικῶν
καὶ δερματικῶν νοσημάτων
Δρος **ΠΑΝ. Α. ΣΑΒΒΑ**
Μυτιλήνη—Συνοικία Ἁγίων Ἀποστόλων
Δέχεται: 9—12, 3—6 καὶ 8—9 μ.μ.

Τὰς ἐργασίας σας
εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Ἀριθ. 4474 ***ΑΘΗΝΑΙ 24 Μαρτ.***

— Ὁ Καύκασος ἀπηλλάγη τελείως τῶν Μπολσεβίκων.

— Εἰς τὴν περιφέρειαν Στρωμνίτσης συνέβησαν ταραχαὶ μὲ θύματα. Συγελήφθησαν πολλοὶ Ἕλληνες.

— Ἰταλικὸν ἀνακοινωθὲν ἀποδίδει τὴν ἀπόβασιν τῶν Ἰταλῶν εἰς Ἀττάλειαν εἰς τὴν διασάλευσιν τῆς τάξεως.

— Χθὲς ἀπεβιβάσθη ἀκόμη ἓν τάγμα βερσαλιέρων εἰς Ἀττάλειαν.

— Ἡ «Ἔποκα» γράφει: Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ γνωσθῇ ἐὰν θὰ ἀποβιβασθοῦν Ἕλληνες εἰς λιμένα τινα τοῦ νομοῦ